

infinitus resultans ex illis motibus infinitis sit spore finito.

tex

Hoc igr' pacto. admonet Ar' roem proximā nō colligere illi institutū nisi quid adiungatur. Nec nō ē in commodum in spore finito ē infinitū motum qui re vera vix non sit. Sed diuersorum mobilium quorū motus singuli sint finiti. Sed cum oē corpus quod primo mouet Aliud corpus ē nō mediante instrumento debeat ē contiguū illi aut cum ipso continuatum ut inducōe patere pē erunt oīa' mobilia infinita inter se contigua. Poterit q̄ ex ipsiōm conti- nuū effici saltum ea ex p̄' qua sunt quanto. Ita cū dāto Seguit' a liquid moueri motu infinitu spore finito.

Dubitabis tñ quo modo motus localis qui resultaret nullo continuo corbo re. ēt infinitus si consideretur ut diuisibilis ē ad diuisiōne mobilis nō aut ut ē diuisibilis ad diuisiōnem spori aut spatiū nec aliud probare rāo. Alij vñ. In 6° aut lib. solum probauit non posse in spore finito fieri motum infinitu ea roē quā diuisibilis addiuisiōnem spori & spatiū. nihil igr' probat Ar' Sacro-

roē.
Dm' m' ad Sanc dubitationem ad Sanc dubitationem. Allem. Soc loco suppone-
re ut manifestum nullum corpus infinitum moueri posse motu recto & id est logi-
tantur. Soc loco de motu circulari. In quo possimmo ostendere uult deuenien-
dum ē ad unum primū mouē; ostensum ē aut lib. 3° nullum corpus infinitū
moueri posse motu circulari. quin in spore finito pertransiat spatiū infinitū
ac proinde quin spore finito moueat motu infinitu ea ex p̄' qua diuisibilit̄
ē ad diuisiōnem spatiū. Hoc loco ^{ut} ostendendum eet utrumque quod mouet, mo-
ueatur ab alio. utrumque posset dari progressus in infinitum in mouentibus
& mobilibus quia h̄ de his latius dicitur Ar' lib. sequenti, ideo de his agere
hoc loco superfluum debimus.

Q' uod mouens sit mobili Contigui?

Cap. 2um

nit. ad 3^m.

Nihil Ar' Soc cap. ostendere prop. ^{en} quandam qua superiori cap. usus fuit,
omne s. quod mouet i. e. absq; medio instrumento ē simul cum eo quod mo-
uetur. Dixit (primo seu absq; medio in p̄) qm' si homo b. grā medio baculo
aguam moueat nō ē opus ut sit simul cum aqua qua mouetur: at v.º baculus
qua iam nō mouet aquam medio aliquo instrumento debet ē simul cum aqua
& immediatus est contiguius aqua, & ut ille exponit nihil interierit debet

inter

inter utrumque admonet aut, se non intelligere prop. de eo quod mouet metaforice.
at tractando s. qualis est finis sed de vero efficiente. Propositionem igitur explicatam
sic probat. Alius ee veram in omni motuum genere atque imprimis in motu ad locum
cum argumentatur. Hoc modo omne quod loco mouetur aut esse ipso mouetur;
apriō interno, aut ab alio, et apriō externo. Sed quocumq; modo mouetur semper
per eū simul cum eo a quo primū mouetur: q; omne quod primo mouetur simul eū
eo a quo i. mouetur. Minorēm quo ad p. satis apertam ee ait ut aut posteriorē
eius partem confirmet docet quatuor modis. Prœce quid priam ad locum moueri
apriō externo pulsione s. tractione, volitione, & velutione quos si qui alijs
sunt facile reuocabuntur. //

tex

Pulsio igr. Exponit singula membra exordiatur a pulsione. Pulsio igr
ve paulo inferioris docet, e' motus quo aliquis ex eis vel ab alio ad aliud quicquam
mouet. A v. duplex e' s. impulsio & expulsio. Impulsio e' cum id quod mouet
seu pellit non debet id quod mouetur. Expulsio v. fit cum defert. //

tex

Vectione aut. Si explicat tractionem quam sic degnit veluti e' moueri per accidens
s. ad motum eius in quo vel supra quod mouetur, id aut pellit vel
moueri aliquo trahimotum, aut n. pellitur aut trahitur, aut voluitur, quod intelligi est
Si modo id quod vehit ab externo priō mouetur. Nam si mouetur ab inter-
no priō nullo eorum modorum mouebitur ut patet meus vehementi Solē unde
sit ut vehtio ad 3 alios modis reuocetur.

Tractio aut. Tractio e' cum motus quo aliquis rem aliquam trahit ad se vel
ad aliud celerior e' motu quo res quae trahuntur, alioquin moueretur, neq; ab eodem se
iungitur; ad tractionem v. reuocat quamplures alios motus ut inspiracionem s.
inspirationem, et disputationem ac deniq; motus oī quibus corpora immutantur
aut accipiuntur; quorum nonnulli sunt sunt congregations alijs segregations
ac promde ait pulsionem p. e' quodammodo reuocari ad tractionem qui nam p. fel-
lit modo aliquo trahere v. vel ad se vel ad aliud.

Volutio v. Postremo volutionem hoc modo definit e' mutatio extractio
pulsiones composta id n. quod voluitur partim pellitur, partim trahitur in rotatio-
nem, qm' medem loco voluitur. Tunc n. pars quædam in locum anteriori pellitur,
alia v. impsteriori. Si ista explicati probat. In institutu hoc modo
omnis motus localis qui ab externo priō efficiat ad pulsionē & tractionē reuocari
ut exedisti patet; sed id quod pellit, aut trahit e. i. ab aliquo medio instrumento
e' simul

tex

ē simul cum eo quod pellitur aut trahitur ut patet ex definitione pulsionis &
trahitionis: omne igitur quod mouetur ab externo primo ē simul cum eo quo i^m mouetur
& proximum ei a quo mouetur absq^{ue} ullo medio instrumento.

tex

Projectio V. Docet nobis projectionis reuocari ad pulsionem: sicut
mouetur quidam motu proiectionis cum f^{or}ce vis impellens superat vim quam habet
proiectionis ad suum locum natum: quares autem ad quoniam genus praedictorum
motuum reuocari debet motus circularis celi cuius*g*rā dicitur e, ad volu-
tionem reuocari componit expulsionem & trahit. Nam intelligentia qua
mouet cūlum in quadam celi p^{ar}tē existit, indeq^{ue} quādam celi partes ad se trahit
alias q^{ue} pellit, neq^{ue} hoc sequitur. motum celi ē maximus ex motibus specie
definitis: trahit nō & pulsio non definguntur specie. Nam si proprie^m sumantur
tantum differunt quia trahit ē atra pulsio v. atra.

tex

At b^o NLL. Confirmat eandem propositionem inquit quā alterantur docet p^{ro}
prius omne quod alteratur id est alterari quia ē sensibilia i. quia recipit in se
aliquam qualitatem sensibilem: Itēq^{ue} regnante qualitatibus sensibilibus
aut earum gradibus accidentaliter differre. sed aut in animali atque in intellectu
capili & esso: poteris etiam intelligere qualiora sumores aut eorum aliquis
qui non unī ē viventes docet demide prater alterationem quo subum recipit

* reale dari alienum aliquam qualitatem sensibilem secundum est intentionalem ipsius. Et in eius
qua subum recipit similitudinem quo pacto sensus alterantur cum recipunt similitudines suorum
eandem qualitatem obiectorum. Id quod alterari ē cum eo simul a quo proxime. sⁱo alterantur.
Secundum eē. * 9° monni alteratione. id quod proxime mouet & simul cum eo quod mouetur.

+ His positis ita av. Antec. probat inductione quia cum oculi alterantur recipiunt similitudines
guumentatur. obiecti inter quod & oculos ē aer interior oculi sunt contigua aer illuminato
Id quod & ue. agno proxime mouentur. Tuxusq^{ue} aer ē contiguus obiecto agno proxime recipit
similitudinem obiecti quam ad oculos transmittit superficies n. obiecti ē contiguus
luminis i. aer illuminatus, sⁱo lumen i. aer illuminatus oculis ē contiguus. Pē
reperiri docet in alteratioⁿibus quibus recipiuntur qualitas sensibili^m ē reale
quales sunt ea quibus corpora ait ex parte alterantur.

tex

Yd etiam quod. Eodem prop^{em} confirmat in motu accretionis & decre-
tionis. Nam accretio ē quādam additio aut nō sit sine illo. Decretio v. ē
ablatio quādam aut sine ea nō sit: 9° ē quod accrescit aut decrescit ē simul

cum suo

cum suo proximo mouente. Consequitur ergo additio ~~est~~ quodam abradicio,
ablatio v^o expulsio quedam. Supra v^o probatum est proximum habens et pelle^r
debet esse coniunctum cum eo quod trahitur vel pullitur, tandem igitur concludit
in universum inter ultimum mouens et proximum motu nubile et medium.

Vtrum omne quod mouet i^o debeat esse simul cum re quae mouetur Q^o Unica.

Sed unus Sunus^{g^o} ut in libro capitulo 2ⁱ expesum est. Vtrum id quod mouet, ^{intermedium trahat}
absque illo medio instrumento debeat esse proximum ei quod mouetur ita turnetur ut agatur ita
ut inter utrumque nubilum interiechatur.

Pars 1° negativa. Si argumentum ut ostendi Deus optimus Maximus, 1° mo-
uet res omnes creatas. Sed ut in libro seq. capitulo ultimo affirmitur. Deinde in cir-
cumferentia. Sed in ambitu primioribus & ruribus in libro de mundo ad Alexandru-
m agit ridiculum esse putare substantiam ^{de} in hisce rebus inferioribus sicut ne-
gandum non sit esse eius virtute ac potestate: g^o ex Arystotele non esse ipso mouet
similiter debet cum re quam mouet.

2° Sol i^o seu absque illo medio instrumento calefacit eos quae sub caelestibus
corporibus continentur quae quidem interea. Et solis nubilum interiechum est quod pos-
sit calefieri: Nam enim orbes non nulli interiechunt illi in calore sunt ex-
arseri. Præterea sol primo aurum, argentum, & cetera metala interne recessibus
producit quibus orbibus non est coniunctus: non ergo opus est ut id quod primo mouet
similiter cum re quam mouetur.

3° Magnet prius ab habitat ferram seu calibem cum nullo interposito sit quod diamante fuscoplagat
amagnete abraham: magnet autem ab habitando cum mouet difficit a ferro: igitur ^{attractio} a magnete
non omne quod i^o mouet similiter debet cum eo quod mouetur.

Postremo ea quae mouentur motu prolationis mouentur i^o a projectilibus. Sunt enim agentes
ea in non semper coniuncta sunt cum projectilibus: q^o non esse quod i^o mouet si in sensum communem
nullum cum ea quae mouentur. Pari modo grana gloriose cum ad sualocata natia ^{et in sensu immediatis} falsa est.
Feruntur primo in projectilibus mouentur: tamen non sunt similiter cum projectilibus ^{Et efficere immobilia}
cum sape contingat ut dum illa mouentur iam ipsa non sint: non est igitur necrum
ut esse quod i^o mouet similiter cum eo quod mouetur.

Vnusq^o dicitio est inter seculum & b. Homo. Nam Secundus in deft. 37
q^o unico existimat agentem natum producere effectum in loco remoto nubilum interi-
produendo in loco medio quo tangunt instrumento talis effectum attingat

ut sollem

ut solem bgrā producere posset formam muris apud nos, nūl agendo in loco
intermedio quod ut alii tanguam instrumento ad muris productionem. Nam et si
fateatur solem prius influere in medium quam aliquid ex his rebus
inferioribus deficit ppter ea quod oportet manū preparari ad effectus pro
ductionem quae alii preparari nō pēt sole per influentias ab eo missas: negat
nūl dominus lumen, aut quoniamcumq; solis influentia c' sufficiens in lumine
tum ad formam substatem deposita mā educendō. Putat n. ut lib. 2° dice
bamus nō posse accidē illa rōe pertingere substatā g̃natiorem, ac prouide affir
mat formam muris immediate s; ab aliquo instrumento produci ab sole, atq; a
deo ad eo arbitratur excesso quod agens alicubi operatur ab aliquo medio instru
mento non posse invniuersum concludi tale agens ibidem ee præsens, ut ex
eo quod Dux op. Max. ab aliquo medio instrumento res spirituale, incor
ruptionibilia corpora, ac manū primā rerum corruptibilium creet & conseruet
non necio concludi deum ee ubiq; præsentim. In suam substanciam quamqua
d alia rōe confitendum sit, atq; Alem quem oppositum Suiusq; Soc
loco afferuisse respondet illud ee intelligendum de agentibus natib; que
agunt per qualitates vel formas nales actus quae non sunt prīa agendi inlo
cum remotum nisi prius vel ipsa vel aliquid in ipsis existens agat in propinquu.

Atv. h. Thomasi p. 9° art. 1° et lib. 3° contra gentes cap. 6° et reliqui
oē existimant omne quod i^o mouet proximum ee debore ei quod mouetur, id quod
Ales Soc loco apertissime docuit & confirmavit. Nam dicere Alem solum
ee intelligendum iuis agentibus quae agunt per qualitates, seu formas quae
non sunt prīa agendi in remotum nisi prius agant in medium, nūl aliud e quod
afferere agentias quae prius in remoto agant debent agere in medium, eo
debere prius agere in medium quod quidem nugatorym & ridiculum. Satis
constat, si debent prius agere in medium opus ee ut prius ita agat. Alioquin si ha
bit necrum ee oīa quae i^o agunt Soc e ab aliquo medio instrumento la debe
resimil ee seu coniuncta cum ijs quae mouentur quam ita confirmare possu

* nō agendo prius mut. In primis q̃ si agens posset agere in remoto — ac perscripta actuata
in medium, nulla tis sphara constiuta est obstruere agere nō valeret. Cum n. auctoritatis
ee rōe quare unū non debeat ad passum peruenire transverso medium nūl obstat ei si alte
cuius agenti certarum ab altero Conge ad modum absit. Hinde q̃ par rōe br' ee in lumine fo
quidam ac per his atque eius forma substatali, sed lumen solis ut Scotus fatetur nō pēt ad locum
cripta &c. remotum pertingere nisi prius ad medium perueniat. Nec ergo sol poterit quid
quam in loco remoto producere nisi prius in medium agat. Et sic ipsum
videns

Videns Ar. cap. libri i metheorologicorum afferunt necrum fuisse ut mundus
Sic inferior supernis rationibus ferre continuus est, ut inde eius vi uniuersarege
retur. Ita etiam in Roma ac Alijs aperta sentia ut probabilius habendo
ampliendenda est. //

Ad argum^{ta} v^o sic respondendum est adi^{um} quidem Alem^o phisiconi lib. so-
lum voluisse Deum esse in circuferentia primi orbis quo ad peculiarem quandam
sua virtutis manifestationem. Ad id v^o quod adducitur ex lib. demundo ab
Alexandrum nonnulli respn^t en^t librum non fuisse ab Alle conscriptum quod si
ab eo dicitur est dictu^r ipsum deceptum quidem fuisse quod existimauerit heum
non esse ubi presentem sibi suam substatim. Nihilominus hi etiam si id ex
existimauerit in hac sentia persistisse ut putauerit o^r quod i^o mouet similem
debet cum eo quod mouetur. Nam si illa fuit eius sentia ex conseg. etiam
putauit eum non agere quidquam in hac inferiora sed suam virtutem orbis
bus collegibus imprimere ac per eam ad eos effectus producere et concurrere.
Vera hi sentio est illaqua dicimus heum i^o ubi presentem esse sibi suam sub-
stantiam et primum agere in hac inferiora.

Ad 2um dñm est solem medio aliquo instrumento ut ad reges hanc inferiores
calefacientur. I^o lumine moribus caleficiis illis subijs producto quos et si non
calefaciat q^z non sunt caloris capaces. illustrat in suo lumine quo res sub
celo contentas et corruptioni obnoxias calefacit. Nec v^o
necrum est ut aq^z agno calor in patiente remoto producatur remissi proximo
eodem spe accidente afficiat: satis n^o erit si aliud accides in eam inducat quo
tanguam instrumentum utatur ad calorem producendum in patiente remoto. Pa-
ri modo sol suas influentias in medio producit quibus eos effectus attingit qui
in terra visceribus gignuntur. //

Ad 3um dñm est magnetem non primo moueri ferrum sed prius producere
quandam qualitatem in aerem interiectum aqua simili^r quadam quali-
tas alia ferro imprimitur. Cur aut ab ea qualitate ferrum abstrahatur
et non aer medius cum est in aliis qualitatibus fieri aut caloris abstrahatur
non aut aeris. // causa est quod qualitas subterea sit

Pro solutione ultimi argumi aduerte duoe genra mouentium. Quodan,
ita mouent ut nisi per totum motum adhinc influant per ipsum statim motu
cebet quo modo effectus est ignis in re aliquo calefacienda. Alio v^o vir
futem tm?

nuem fin' imprimunt' qua post quā impressa ē etiam si id quod impressit pereat sufficit ad motum efficiendum atq; ea re' qua summi virtute agit dñm agere per instrumentum separatum; qua igit' priorim' agunt ea semper sūt simul cum rebus quas v' mouet. quia v' agit posteriorim' cum agant per instrumentum separatum. satij' ē si simul sint quando virtutem impresserunt unde nō solum socrates gn̄ lapidi proieci virtutem impressit fuit simul cum lapide sed etiam gn̄ vanta grauium & leuium simul cum ipsi sūt fuit virtutem grauitatem s. aut levitatem in p̄esserunt qua hinc impressa ē cum ipsa genita sūerunt. At q̄ ita patet soluto ultimi Argumenti.

De alteratione in sensibilib⁹ Cap 3^{un}

Qm̄ obiter dixerat superiori cap. qua proprie alterantur alterari fin' qualitates sensibiles qualeſ sunt ex qua ad 3^{am} qualitatis p̄spēi pertinent. ideo Soc cap. mititur ostendere ad solas qualitates 3ª spēi ē p̄ se alterationem. p̄ imprimus arguit' Soc modo. Nād aliq; qualitates eet p̄ se alteratio maxime eet ad qualitatem 3. & 4ª spēi. Sed ad hanc ē igit' ad solas qualitates 3ª spēi ē p̄ se alteratio. Maior patere vñ cum qualitates secundæ spēi subiectorum nām consuevit solcāt. Minore probat q̄z cum summi qualitates prima & quarta spēi acquirunt p̄cedente aliquā alteratione alteratio ipsa p̄ se non terminatur ad eas sed ad aliud gaudiā p̄ accidē v' ad ipsas ut cum p̄cedente rarefactione & condensatione in mā resultat noua figura rarefactio & condensatio p̄ determinantur ad rarietatem & densitatem p̄ accidē vero ad hanc vel illam figuram. Cum et p̄cedente calefactione aut frigefactio repūtā sanitas aut morbus calefactio & frigefactio terminatur p̄ se ad calorem & frigus p̄ accidē v' ad sanitatem aut morbum subiectū deinde duas quādam rōes quibus ostendit ad qualitates quartæ spēi nō ē p̄ se alteracionem, ostensurus in altera p̄. capit⁹ nō ē alteracionem ad qualitatem primā. Prior rāo ē q̄z figura & for mā cum habeant modum competitorum ex m. & forma nō tñ p̄ dicantur de subiectis in quibus insint; sed positus ipsa subiecta consta hinc sumpta de figuris p̄dicantur nec nō dicimus q̄z figura dici vñ fin' figuram ē neam quod quidem alienum ē ab ijs qualitatib⁹ vñ ad quas ē p̄ se alteratio quibus Soc commune ē ut de subiecto p̄adi centri

127

dicentur cum accipiuntur be composita quadam. Dicimus etiam secedi-
rum aut calidum, & econtrario durum, aut calidum esse &c. Posterior
ratio genere figurari rem potius habet similitudinem cum genitio, quam
cum alterazione: quapropter acquisitione formae & figurae potius ad
generationem, quam ad alterationem revertenda est. Antecedens ostendit
ut in domo genere ipsius figura perficitur.

Vero obiectis priorem rem nullius esse momenti: Nam ut acceptis
nominibus ab astralibus qualitatibus non dicimus &c. esse duritatem, nec calo-
rem, acceptis tamen concretis dicimus &c. esse durum aut calidum: si-
tum sumpsi nominibus concretis figurarum dicimus &c. esse figuratum
est circulare, vel triangulare, quamquam acceptis nobis astralibus nomi-
nibus &c. esse figuram ut circulum & triangulum: est igitur parvus in
omnibus.

tex Pro solutione in huius argumenti duo esse concretorum genera: quada-
nta sunt proxima; quædam amremota. Proxima sunt quæ ex astralibus pro-
xime deducuntur, ut ex candore candidum, ex calore calidum, ex dure-
itate durum. Remota sunt quæ ex astralibus remote dividuntur, ex parte, ex alijs concretis
ut candidatum quod proxime deducitur ac candido remoter ac candore. Unde
fit ut noīa ~~triangulare~~ circulare et summi alio figurarum vocabulo
sint concreta remota, etiam proxime deducuntur ex alijs concretis ut
ex circulo & triangulo: At ut hoc circulus inquam & triangulus sint
proxima concreta genere ab astralibus proxime dividuntur quamquam hoc
astrale non sunt ipsius recepta. Alijs igitur ratione procedit in nobis proxime
concretis quæ in specie non praedicantur de subiectis in ceteris maxime.

Atqui nec in habitibus ostendit iam ad qualitates primæ spe-
ciei non esse per se alterationem ut ad virtutes & vices sive corporis sive animi
& imprimis ad virtutes vicioque corporis non esse ita ostendit virtutes et vicia
corporis sunt ad aliquid, hoc est consequuntur quandam relationem ita ut non
desinuntur reipso ab ijs inveniuntur talis relatio cernitur. Relatioque autem
nec sunt genitio, nec alteratio, nec ad eas est per se genitio, aut alter-
atio: q. ad habitus corporis non est per se alteratio. Maiore inducione ostendit,
nam sanitas quæ est habitus corporis ostendit ex temperamento, et commisura-
tione calidi, et sumidi, et contrariorum, frigidissimæ et secæ ita ut re ipsa non
desinatur ab ijs primis qualitatibus: sed namque quatuor qualitates

tex

oēs huius sunt
relativa & indicia

contemperata int̄erse, et comparatione subiecti. Subeunt rōes habitus atq; hoc significant verba illa (aut internora aut ad contines), i. int̄erse et comparatione subiecti in quo sunt) similiq; m^o pulchritudo, et robustus habent, illa n*on* conseruatur membrorum et coloris comm̄ensuratione: robustus aut corporis firmitas, atq; n*on* expugnabilis ab ijs rebus quā ipsū corrūgēre possunt, quā quid em̄firmitas in nervorum & ossium commensuratione possit.

tex

At v^o nec cc. Probat nec ad habitus aut ē per se alterationem imprimis q*uod* n*on* ē ad virtutes et vita partis appetitus. Prīus aut supponit virtutem autē tē quandam eius perfectionem, hinc, unumquidq; ē maxime perfectum, cum consecutum ē propriam virtutem, p*ro*p*ri*a virtutē ea q*uod* ē secundū nam: bēnde v*e* virtutē ē locet, interitum seu remotionem virtutis, i. qualitatē contrariam qua virtus corrumptitur. His positis statuit Sancion clusionem; Virtus acbitum partis appetitus, efficitur facta prius aliquo alteracione, acquisitio virtutis auctio virtutis, aut virtutē n*on* ē alteratio. Priorem partem probat, quia virtus autē vacuitas. P*er* omnimoda extinctio passionum ut s*ho*ci putabant, aut perturbatio iuxta doctrinam peripateticorum ē mediocritas quadam i. consistit in medio erētate quadam passionum. Virtum aut aut ē ^{omni} affectuū cōcitatio ut s*ho*ci iudicabant, aut ē perturbatio virtuti contraria, i. consistit in quadam perturbatione passionum contrario virtuti, ut peripatetici existimant, verum secundum v*an*g sentiam virtus moralis versatur circa moderandas passiones, quas conseruatur voluptas, aut dolor, sed actus passionum sunt cum alteracione quadam: g*o* virtus et virtutē semper sunt precedente aliquo alteracione. Post partem n*on* probat, q*uod* apertum ē acquisitionem virtutis praece, acceptam n*on* ē alteracionem proprie distam degua nunc loguimus.

tex

At qui nec ad partem ostendit duabus rōibus nec ad habitus partis intellectus ut ad scias per se ē alteracionem. Priore. scia ē maxime ad aliquid intellige quo ad eum modum quo acquiritur, quod dicat sciam acquiri nulla facta mutatione in acquirente. sicut acquiruntur re-

lationes

relatioē. g^o ad sciam nō ē perse alteratio. Anteē probat g^o reperitū in nobis non mutatis per aliquid potiam, sed prius aliquo ortu i, facta aliqua experientia in p^e. sensitu, experientia n, multorum singularium facta in p^e. sensitu, resultat scia vlii in parte intellectus.

Atq^o neg^o ipsa operatio. Hoc loco vī Ar² am roem proponere. Si ad sciā eet perse alteratio, vel talis alteratio eet operatio quo intellug^o exercet postquam ē informatus habity sua aut eet acceptio sciā apriō i, prima acquisitione scientia; neutrū aut ē dandum: g^o ad sciā nō ē perse alteratio. Minore quod ad priorem partem probat qm ut iugis nō ē actio qua producatur potia iugis aqua emanat ita nec actus sciendi ē actio qua producatur habity sua aqua emanat quo ad posteriorē partem probat qm sciā vī potius fieri in nobis per tranquilitate quietemque perturbationum quam per motionem aliquam. Quod si aliqua opus et motione ea profectio necia erit ad cedandas animi passiones. In Sacra biblio Ar² ut interdum solet opinioribus aliorum ut platonicorum. Vī n^o supponere nrum scire ēē quoddam reminisci. De sciā in acquisitione logiūtū Ar² o et 3° lib. de animo.

Vtrum ad solas qualitates 3^a speciei Sit perse alteratio Q^o Vnica

Non vī ad solas qualitates 3^a speciei ēē perse alteratio ut Ar² docuit. Impensis quia ut ipse affirmat lib. 5° cap. 4° ad disciplinam in communī fieri potest motus quā vnu; iterum affirmat lib. 8° cap. 3° imaginatio et opinio motus quidam ēē videntur. Sope etiam fatehur sciārum acquisitionem ēē alteratio nem, putat igr^o Alij ad sciā ēē perse motum ac promide ad qualitates 3^a speciei.

2° quia Ar² 5° phisicorum cap. 2° ex eo docuit quia ad quantitatē, qualitatē, et ubi, ēē perse motum quia ipsi cernuntur contraria oppositio: sed inter qualitates primae speciei cernuntur quoque summi oppositio ut inter sciā et errorem, virtutem, & vitium, valetudinem & morbum: g^o ad hanc quod ēē perse motus, nō aut aliud quam alteratio: g^o nō ad solas qualitates 3^a speciei ēē perse alteratio.

3° g^o si à sanitatem et agritudinem nō ēē perse alteratio ex eo est ut dicebat Ar² quia consequenti certum quoddam temperamentum qualiorum primarum qualitatib?

681

qualitatum. sed colores et saporez consequuntur certum quoddam temperamentum
quatuor primarum qualitatum, nec huius definitae per se alteratio ad eos; 3° ad simili-
tatem quoque et aggritudinem est per se alteratio. //

4° calor et frigus numerantur ab aliis inter qualitates primas speciei ut patet in
praedicamentis, sed ad calorem et frigus est per se alteratio; 5° non ad solas qualitates
3° speciei est per se alteratio.

Xulac q^o eadem cernitur dubitatio quia nulla quam s^o p^o si exatauiimus
est ne motus ad tria in praedicamenta nisi quod illa communioz. Secundum ad solas
qualitates 3° speciei accommodatur. Unde ut quae conditiones regurruntur ut ad alii
quod praedicamentum sit per se motus eadem necesse sint ut ad qualitates est per se
alteratio. Ut autem diximus in ea q^o quam s^o lib. exatauiimus duorequiruntur ut
ad aliquod praedicamentum sit per se motus. Unum est ut res quae motu terminare
debent non confequantur acquisitionem alterius cum quo sit idem vel ipso. Al-
terum v^o est ut forma quae acquiritur habeat contrarium quod praexistat insub-
iecto ita ut si forma acquirenda sit eius acquisitione proficiatur a contrario tangua-
tio aquo. Tertium prioris conditionis ad figuram non est per se alteratio quia sunt de
realiter cum quantitate. Tertium 2° conditionis ad sciam, et virtutes, &c. ad reliquias
qualitates primas speciei non est per se alteratio: quoniam acquiri potest insubicie nullo
contrario praexistenti, nec n. opus est ut qui secundum acquirit prius erorem
buerit ~~q^o s^o~~ aut qui virtutem consequitur prius uicissim editus fuerit. Hic
etiamfit ut non ad eis qualitates 3° speciei sit alteratio ut ad lumen quod genitum
praeponit contrarium super parte instanti acquiri solet.

His ita expositis Sacra concilie ad g^o respondetur. Ad solas qualitates 3° speciei
est per se alteratio, non tamen ad omnes. Prior pars confirmatur qm ad qualitates
i^o et quanta speciei ut ex dictis constat non est per se alteratio, nec etiam ad qualitates
secundas speciei cum misse non reperiatur contrarietas, quare cum constet ad qua-
litates tertiae speciei, ut ad calorem et ligiditatem ee est per se alterationem si
guidem in his reperitur aliqua conditio efficiens ut ad solas qualitates 3° speciei sit
per se alteratio. Posterior pars suadetur q^o negat lumen est per se alteratio
ut diximus, nec ad sonos, q^o non acquiruntur ex trijs contrarijs praexistenti-
bus in eodem subiecto, sed ex motu locali corporum et tangentium per accidens
oculum habet. //

Reslat ut argumenta dissoluamus. Proculione iugis primi dñi est alteratio
nem duobus modis usurpari: Interdum n. ita late accipitur ut idem dileat
ag^o acquisitionis

atq; acquisitionis alicuius qualitatis quia significatio dixit. Ar cap. 2° Suius lib.
Sensus alterari cum ab obij; patuntur eorum similitudines recipiendo. Se-
pe etiam doctrina figura sanitatis ac morbi acquisitiones vocat motus quies-
ciam & alterationes. Interdum v^o accipit alteratio presso aproprie-
tate pro ea quia sit interduas qualitates seruatis illis conditionibus quae ex-
plicauimus atq; de alteratione. Soc modo accepta q^o præsens excitata est
ad primum zgr. Argumentum respondendum ē Arrem nullis locis aut non
fuisse de exemplis valde solutum aut certe accipit se alteratioē priore
modo.

Ad 2um dñm ē ad qualitates primæ speciei nō ē perse alterationem.
2° modo sumptam quia eti; nonnullæ habeant contrarium nō tñ ut acqui-
rantur presupponunt infubio summi contrarium. Imo suapte nā in ista
ti acquiruntur.

Ad 3um respondm ē sanitatem ut imprædicamē q^o cap. de qualitate vel
potius s^o metaps. dicimus nō ē quandam qualitatem sed qualiter primo
rum aggregationem cum certa quadam temperie quod idem de æquitudine
dicimus apropende ad sanitatem s^o æquitudinem nō ē perse alteratioē
aliquam distinctam ab ijs quia ad quattuor primas qualitates terminatur.

Ad 4um dñm ē calorem et frigus non ad primam spēm qualitatij, sed ad
solam 3^{am} pertinere ut probabilius ē dicimus in s^o Metaps. cap. de qualit.
q^o et. Cur aut ab Allo inter qualitates i^o spēi enumerentur eodem loco
docebimus.

De comparatione motuum Ad

mobilium Cap. 4um

A bsoluta priore Suius lib. parte in qua ostensum ē prioribus
tribus capitulo deueniendum ē ad unum primū motus & ad unum primū
motum aggreditur nec posteriorem quia in ijs duobus capitulo coinficitur
in qua agit de comparatione motuum ac mobilium quo ad velocitatem &
tarditatem. Excitat igr. Sanc 9^{em} possit ne oī motus cum oī motu compo-
nari quo ad velocitatem et tarditatem? Duobus aut roib; ad im commandū
adducentibus probat non oem motum cum oī motu comparari posse.

In primis